

VĚTRNÍK

XLIII. ročník

foto I.Ř. 3.2.

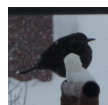

foto V.B.

Březen - duben 2010

**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Moto:

Kdy už bude jaro?

Už si to tam nahoře mohli nechat.

Po mrazivém počasí si od 13. do 18. března znovu vesele zuřila zima se vším všudy.

Šťastné a veselé Vánoce a bohatého Ježíška! (vtipné přání jedné paní 16. března na náměstí za sněhové fučky)

Pak už slunce a tající špinavý sníh odkrývá opět jen špínu

HOVORY S PANEM STAROSTOU

Posílení zdroje vody vrtem pro Vysoké u vodárenské věže – byl podán návrh na územní řízení.

Rozhlas jde jen na náměstí, jinde se nevysílá (na jaře se musí do střešní antény umístit vysílací prvek).

Vysílání je momentálně jen v malém rozsahu.

Dům s bývalou prodejnou Klenot se má buď prodat nebo zakonzervovat a pronajímat. Zatím se zastupitelstvo nerozhodlo.

Dopravně – informační centrum IDOL – umístění elektronických informačních prvků

Cílem projektu jsou dispečerská pracoviště v kraji pro zlepšení informovanosti cestující veřejnosti a koordinace přestupních vazeb. Pomocí GPS budou sledovaná vozidla v Tarifu IDOL a bude známa jejich přesná časová poloha. Součástí je tzv. informační subsystém, který zahrnuje elektronické informační prvky. Úlohou elektronických informačních panelů a zastávkových sloupků je zobrazovat aktuálně zpřesněné odjezdy z dané zastávky a pro vybrané druhy dopravy.

V rámci tohoto projektu bylo vytypováno cca 20 lokalit v kraji, kde je vhodné tyto prvky prioritně osadit. Na území našeho města se jedná o náměstí Dr. Karla Kramáře. Financování projektu bude z regionálního operačního programu. Město Vysoké dalo územní souhlas s umístěním těchto zařízení. Projektový záměr schvaluje zastupitelstvo Libereckého kraje.

Obecně závazná **vyhláška** o výpočtu daně z nemovitosti z r. 1992 se mění. Stát **koefficienty** zvednul. Obec je může pro obytné domy s příslušenstvím, nezastavěné stavební pozemky a samostatné byty zvýšit podle počtu obyvatel na 1,6 nebo snížit na 1,0. Obec může také stanovit pro všechny nemovitosti na území jeden místní koefficient ve výši 1, 2, 3, 4, 5, kterým se vynásobí celková daňová povinnost poplatníka mimo zemědělské půdy. Obec může zavést i pro jednotlivé druhy dalších staveb koefficient 1,5 pro celou obec. Cena zemědělské půdy se od 1. 1. 2009 zvedla cca o 30 % pro

všechna k. ú. a od 1. 1. 2010 se zvedly základní sazby daně u ostatních pozemků a všech staveb o 100 %, což nemá vliv na místní koeficient.

Vysoké má koeficient 1,4; Sklenařice a Horní Tříč 1,0; pro Starou Ves a Helkovice byly koeficienty 0,3 a 0,6 zrušeny a navýšeny nespravedlivě na 1,4. Podle návrhu Ing. Bartoše bude od 1. 1. 2011 ve Vysokém platit koeficient 1,4 a ve všech připojených obcích 1,0.

Prohloubení Komunitního plánu sociálních služeb regionu Semilsko

Město se zapojí do procesu, ve kterém jsou členy řídicí skupiny i zástupci Policie ČR, školství, úřadu práce a vedoucí jednotlivých pracovních skupin, aby si potřebnost a veškeré sociální služby pro občany své obce nemuselo zajišťovat samo.

K žádosti paní Černé – ved. sestry zdravot. a sociál. služeb. – nedopatřením došlo k mylné informaci – ve skutečnosti **příspěvek 20.000 nebyl** schválen nadpoloviční většinou.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2010

Zajišťuje starosta města

DNY VOLEB a HLASOVÁNÍ 28. a 29. května 2010 (pátek a sobota).

Úpravy jízdních řádů v Libereckém kraji od 7. 3. 2010

670028 Rokytnice nad Jiz. – Turnov – Praha / je vložena zastávka Loukov, žel.st. a nedělní spoj č. 3 je posunut o 10 minut dříve na 16.02 hod. z náměstí ve Vysokém. S tím souvisí i časový

posun návazného nedělního spoje linky 670033 z Jilemnice na 16.05.

670037 Vysoké nad Jiz. – Turnov – Praha / je nahrazena zastávka Kosmonosy, Transcentrum zastávkou Mladá Boleslav, Boleslavská u kina Forum.

ZE ŽIVOTA CÍRKVÍ

Církev římskokatolická

Změny pořadu bohoslužeb ve Vysokém od 21. 3. 2010

Zůstává každá neděle mše svatá v kostele sv. Kateřiny od 10 hodin a 1. a 3. neděle v měsíci od 12 hodin mše svatá podle misálu z roku 1962. Mění se středěční mše svatá: od 14:30 v kapli na faře. 31. 3. 2010 se mimořádně nekoná. (Zůstává i výuka náboženství pro děti na faře ve středu 12:45 – 13:30).

Vít Jůza.

Církev československá husitská

Velikonoce

Jen málokterá událost měla v dějinách na lidstvo takový dopad, jako událost Vzkříšení, u které nikdo nebyl a přece z tohoto tajemství vznikla velikonoční víra, která zásadním způsobem formovala vývoj evropské kultury a myšlení. Je smutným paradoxem, že Evropa stojící oběma nohama na křesťanských základech, přestává vnímat onen duchovní prazáklad velikonočních svátků a devalvovala je na sváteční okamžik jara.

V původním židovském významu jsou Velikonoce svátky vyjití do svobody, kdy o veliké noci Izraelci opustili

egyptské otroctví. V křesťanském významu slavíme vítězství života nad smrtí, které se v našem prostředí odehrává na pozadí pohanských svátků jara. Odtud symbol Morény jako smrti a zimy, která se vynáší a oslavuje se jaro jako příchod nového života. Je přirozené, že lidskému smyslovému vnímání jsou bližší a srozumitelnější jevy, které se odehrávají v přírodě než podivný zázrak prázdného hrobu, ze kterého vyšel vzkříšený Kristus a navíc jsme odkázáni pouze na písemné podání těch, kteří u toho sice nebyli, ale uvěřili a svou víru předali dalším generacím křesťanů. Co si s touto křesťanskou tradicí dnes počít?

Lidský život lze také rozdělit do čtyř etap podobně jako rok do čtyř období, kde jaro představuje mládí, léto zralý věk, podzim stáří a zima smrt. Právě tento zvláštní jev Kristova vzkříšení se stává jarem každého člověka, které přichází do našeho starého života. Z pohledu víry nikdo neumírá navěky, protože ani zima netrvá věčně (i když se to letos tak jeví). Vzkříšení se stává vyjitím do svobody, opuštěním otroctví smrti. Velikonoční víra se stává pozitivní perspektivou každého člověka a vysvobozuje ho od strachu a úzkosti z konečnosti života. Je pak hezké, když se právě taková víra projeví v životě křesťana tak, že tolik nelpí na pozemském životě a že si nemusí za každou cenu za pomoci ostrých loktů urvat maximum, protože, jak se říká, žijeme jen jednou. Musíme přiznat, že i zde jako křesťané často sehláváme. Jednou z nemocí dnešní doby je závislost na tomto pozemském maximu, kterého chceme stůj co stůj

dosáhnout a tím odmítáme dar svobody, kterou nám dává Bůh ve Vzkříšeném Synu – je to svoboda potřebná pro získání spásy a života věčného. To se může dnešnímu člověku jevit jako něco nereálného, odtažitého a vzdáleného, ale jen zdánlivě.

Jeden moudrý člověk řekl, že i velká vzdálenost se dá ujit malými kroky. Udělejme v našem životě jeden malý krůček ke svobodě tím, že podobně jako Izraelité na poušti nespolehali jen na to, co jim dá poušť, ale především na to, co jim dává ten, který je vysvobodil – Hospodin. Byl to on, kdo určoval směr jejich putování, byl to on, kdo je sytil a nikoliv poušť, byl to Hospodin, kdo je dovedl do cíle, do země zaslíbené. Proto i my nespolehejme pouze na to, co dává svět kolem nás, ale otevřme se také darům, které nám nikdo jiný dát nemůže, pouze sám Stvořitel – dar věčného života, to je cíl našeho životního putování, to je naše země zaslíbená.

Kristus vstal z mrtvých, nechť kraluje. Aleluja!

(jk)

Pořad bohoslužeb o Velikonocích 2010 ve Sboru Dr. K. Farského

28. března: **Květná neděle** v 10 hodin – bohoslužba s žehnáním ratolestí

2. dubna: **Velký Pátek** v 15 hodin – bohoslužba slova s křížovou cestou

4. dubna: **Velikonoční neděle** v 10 hodin – slavnost vzkříšení

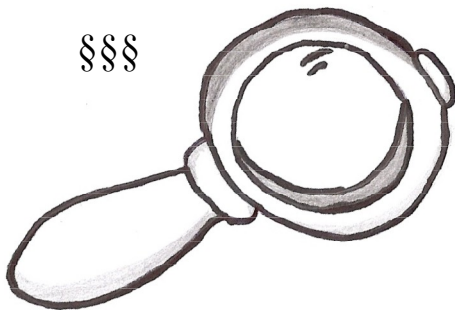
Přeji radostné a požehnané prožití svátků velikonočních, ve kterých nás zmrtvýchvstalý Kristus činí novým stvořením.

Jaroslav Křivánek – farář

Diakonie Broumov – sběr ošacení

Od 6. dubna do 31. května 2010 proběhne opět sběr oděvů, textilií, lůžkovin apod. Věci noste řádně zabalené (krabice, pytle) a nechávejte u vstupních dveří sboru.

§§§

Komise k projednávání přestupků v naší obci

Občas lze mezi lidmi zaslechnout laický termín „Fackovací komise“. Již z tohoto – vzhledem k ukládaným sankcím – přiléhavého názvu se zpravidla nejedná o orgán, který by se těšil nějaké zvláštní oblibě. Drtivá většina občanů projeví přirozený a celkem pochopitelný odpor, má-li se dostavit k podání vysvětlení, svědecké výpovědi, k samotnému správnímu řízení.

Proč a kdo zřizuje tento orgán ?

Podle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č.128/2000 Sb., o obcích v platném znění „Starosta zastupuje obec navenek“, a je to právě každý starosta každé obce, který nese vůči státu hlavní odpovědnost za to, že na území „jeho

obce“ bude vykonáno všechno co zákony, nařízení vlády, vyhlášky ministerstev a další všeobecně závazné právní předpisy direktivně určují pro celé území České republiky, že se musí udělat, vykonat, realizovat... A jednou z těchto povinností je zabezpečit výkon přestupkové správní agendy. Přestupková komise ve Vysokém nad Jizerou je tedy zvláštním orgánem obce, zřízeným ze zákona starostou, který jmenuje i odvolává předsedu a její členy. Od října 2009 komise jedná a rozhoduje v novém tříčlenném složení: Mgr. Jaroslav Havelka (předseda), Bc. Jaroslav Nechanický (člen) a Jaroslav Kučera (člen).

Co je přestupek? (zák. č. 200/1990 Sb. o přestupcích)

Přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, je výslovně za přestupek označeno v zákoně a nejedná se o trestný čin. Přestupkem není uvedené jednání v případě nutné obrany (přiměřené odvrácení přímo hrozícího útoku na chráněný zájem) a krajní nouze (odvrácení nebezpečí vyvolané např. živlem, člověkem, zvířetem, jež nelze odvrátit jinak, a jestliže tímto jednáním nehrozí následek stejný nebo větší, než ten, který původně hrozil). Pozor, neplést si pojmy, neetické jednání nemusí být přestupkem.

Jaký je postup?

Oznámení o přestupcích podávají komisi některé organizace (nejčastěji policie), avšak může tak učinit kterýkoli občan. Na členy komise se občané rovněž mohou obracet se žádostí o radu či pomoc, jak v konkrétních případech postupovat. Přestupková ko-

mise provede šetření případu, a prokáže – li se pachateli vina, je mu uložena sankce, příp. také úhrada nákladů řízení. Přestupek nelze projednat, uplynul – li od jeho spáchání jeden rok.

Přestupky mezi osobami blízkými (manželé, rodiče, děti apod.) jsou tzv. „návrhové přestupky“, které lze projednat jen na návrh poškozené osoby – navrhovatele. Lhůta pro podání takového návrhu činí tři měsíce.

O vině a výši sankce rozhoduje komise hlasováním, jednání jsou neveřejná.

Co se konkrétně řeší?

Podle zákona o přestupcích se v naší obci projednávají přestupky proti veřejnému pořádku, přestupky proti občanskému soužití a přestupky proti majetku.

Nejčastěji projednávány jsou přestupky proti občanskému soužití. Jedná se např. o urážky, drobné ublížení na zdraví, vyhrožování, různé schválnosti, apod., v podstatě se jedná o různé formy narušení mezilidských vztahů.

Přestupky proti majetku – jsou to krádeže, zpronevěry, podvody, poškození věci atd. – kdy způsobená škoda na majetku je „nepatrná“ (do 5 tis.Kč), u mladistvých pachatelů tzv. „malá“ (do 25 tis. Kč). V souvislosti s novým trestním zákoníkem, podle kterého se recidivista za opakovanou drobnou krádež již nedopouští trestného činu, ale pouze přestupku, lze do budoucna očekávat reálné navýšení přestupků proti majetku.

Přestupky proti veřejnému pořádku – neuposlechnutí výzvy veřejného činitele při výkonu jeho pravomoci (např. policisty), rušení nočního klidu, veřej-

né pohoršení, poškození orientačního označení, černé skládky atd.

Od října do současné doby se komise zabývala celkem 7 případy. 3x rozhodla o sankci (pokuta ve zkráceném řízení), 1x byla věc pro nepodání kvalifikovaného návrhu odložena, 1x bylo rozhodnuto o zastavení řízení – bylo dosaženo smíru, 1x byla věc postoupena jinému věcně příslušnému správnímu úřadu a v posledním případě není dosud rozhodnuto.

Já nikde nic říkat nebudu, nikam mě netahejte, dejte mi s tím pokoj. Co s tím?

Pokud tolerujeme jednání mající znaky přestupku, utvrzujeme pachatele, že jeho chování je normální – nastává situace, kdy není – li žalobce, není ani soudce. U mladistvých pachatelů to platí dvojnásob a takové projednávání není jen o sankci a poučení, ale plní i funkci preventivní a výchovnou. Je třeba zdůraznit, že má-li být pachatel usvědčen, musí se mu prokázat vina. Proto jsou například výpovědi svědků při projednávání přestupků klíčové.

A samotné projednávání? Žádné terno pro občana, po kterém se třeba jen požaduje svědectví. Určitá podobnost přestupkového řízení se soudním projednáváním zde skutečně je a v souvislosti s tím i předsudky, obavy, nepříjemné pocity. Někteří lidé se domnívají, že stačí spáchaný přestupek nahlásit policii a ta už všechno zařídí. Jenže policejní orgán provede dle svého uvážení všechna potřebná šetření a jedná – li se o některý z výše uvedených přestupků, zpravidla předá spisovou dokumentaci o přestupku k vyřízení obci – v našem případě komisi –

a jak se říká, máme to doma a je to naše.

Na závěr je poctivé přiznat, že přestupková komise by v naší obci možná být nemusela. Kdyby to za nás chtěli projednávat v Semilech, zbavili bychom se nepříjemné práce a ještě bychom ušetřili. Tento skvělý nápad jsem zkonzultoval s naším nadřízeným orgánem, což je Krajský úřad v Liberci. Ten by s takovým řešením musel souhlasit, jenže smůla, nesouhlasí (dokonce ani v těch Semilech by nás nechťeli), to se prý týká zjednodušeně řečeno jen skutečně malých obcí, což zde ve Vysokém jaksi přece jen nejsme, že?

Co zbývá? Snad malé povzbuzení, abychom nebyli lhostejní k tomu, co se děje v naší obci, našem okolí, možná jen malý kousek vedle nás. A i když to není vůbec jisté, možná to jednou naše děti ocení.

Mgr. Jaroslav Havelka

Předseda přestupkové komise

Kontakt: e – mail:

prestupky@vysokenadjizerou.cz

§§

Bezpečnostní situace v Helkovicích

V roce 2009 v katastru obce Helkovic došlo k 1 přestupku v listopadu a to proti majetku. U rodinného domu byl odcizen kabel míchačky. I po provedeném šetření u místních spoluobčanů se ho nepodařilo nalézt a pachatele vypátrat.

V témž období byl spáchán trestný čin. Neznámý pachatel se vloupal do dřevěné garáže a přilehlého přívěsu a odcizil ruční nářadí zn. Extol a měděné kabely. Věc se nepodařilo objasnit.

Ze zprávy o bezpečnostní situaci a stavu veřejného pořádku v katastrálním území Vysokého nad Jizerou

V průběhu roku 2009 bylo v katastrálním území obce vysoké nad Jizerou spácháno celkem 25 trestných činů, které byly oznámeny občany nebo vyhledány policisty Obvodního oddělení Policie ČR Rokytnice nad Jizerou. Rozsah kriminality je různorodý. Největší podíl má majetková trestná činnost. Jedná se o vloupání do rekreačních chalup a objektů, motorových vozidel a jejich krádeže. Aktuální jsou především v zimních rekreačních obdobích, kdy pachatelé najíždějí do horských středisek. Ohrožena jsou nestřežená parkoviště. Turisté si nechávají viditelně ve vozidlech své osobní věci, které jsou pro pachatele impulsem. Nemalý podíl kriminality je na úseku silničního provozu. Pachatelé řídí motorová vozidla pod vlivem návykových látek nebo porušují zákaz řízení. Nejde jen o alkoholické nápoje, ale i o požívání omamných a psychotropních látek. Za použití moderních přístrojů jsou snadno zjistitelné a prokazatelné. Další krádeže jsou prosté, zaměřené na volně odložené osobní věci. V obchodech, restauracích, zimních střediscích (lyžařské vybavení).

V malé míře dochází i k podvodným jednáním nebo zanedbání povinné výživy.

64 přestupků – největší podíl má porušování pravidel na úseku bezpečnosti a plynulosti v silničním provozu. Jedná se o opětovné požívání návykových látek při řízení motorových i nemotorových vozidel, nesplněné technické podmínky, řízení bez dokladů, porušování příkazových a zákazových značek, překročení povolené rychlosti v obci.

Policie provedla i několik kontrol podávání a požívání alkoholických nápojů mladistvým v restauracích, na kulturních akcích a v nočních podnicích. Zjištěné nedostatky se řešily v přestupkovém řízení.

Spolupráce s občany a městem je hodnocena jako kvalitní a policie děkuje všem občanům, kteří pomohli při objasňování trestné činnosti.

Policie upozorňuje na různé podomní prodejce a jiné vychytralé osoby, které se vkrádají do obydlí pod smyšlenou historkou a zde v nestřežený okamžik okrádají převážně starší důvěřivé občany. Majitelům chalup a sezónních objektů doporučuje zakoupení alarmu, který je v případě vloupání telefonicky kontaktuje či zašle SMS. Pak stačí zatelefonovat na linku 158 a policie objekt zkontroluje.

Policie se musí potýkat i s lhotežnostmi. Vyzývá občany, aby si více všimali okolí a nebyli lhotežní k příkoří, které se děje druhým. Vždyť institut nutné obrany je platný i při pomoci, jen nesmí být zcela zjevně nepřiměřený způsobu útoku. Nikdo neví, kdy bude sám potřebovat pomoc.

Rozšiřují se podvody prováděné za pomoci sítě internet. Buďte opatrní při platbě a uzavírání obchodu.

Zaregistrované podvody jsou nejrozšířenější na serveru www.sbazar.cz a www.aukro.cz – nemyslí se tím, že by tyto servery byly jinak špatné. Okamžité nahlášení podvodu v případě nákupu na dobírku může ještě znamenat ve spolupráci s Českou poštou zadržení odeslaných peněz a vrácení zpět poškozenu.

Z materiálů Policie ČR

ZDRAVOTNICTVÍ

Okénko z ústavu – 2. ohlednutí za rokem 2009

V minulém čísle jsme Vás seznámili, co bylo v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie nového v „medicíně“ a vzdělávání, dnes bychom se rádi vrátili do loňského roku krátkým pohledem ekonomickým.

Hospodaření ústavu za loňský rok bylo vyrovnané a skončilo se ziskem 401.982,76 Kč. Plánovaný rozpočet ve výši 39.500.000 Kč jsme naplnili ve výnosech na 109,20 % (43.135.963,03 Kč), v nákladech na 108,19 % (42.733.980,27 Kč).

Záleží na rozvoji ústavu, proto jsme v loňském roce opět dost investovali. Celkový objem investic dosáhl téměř 2 mil. Kč. Doplatili jsme sterilizátor, který jsme pořídili v předchozím roce. Zakoupili jsme si nový server, operační stůl, motorovou dlahu, tabletové systém pro pacienty, pečící pánev a

příslušenství k přístrojům. Dále jsme museli upravit rozvody medicínálních plynů, aby vyhovovaly současným normám a prošly revizí. V drobném majetku jsme pořizovali především nástroje a obnovovali počítačovou síť, která byla stará již osm let. Drobného majetku jsme pořídili za 586 tis. Kč.

Pro nás je významné, že všechna tato zařízení byla z vlastních prostředků a z darů, ústav se nemusel zadlužit, ani žádat o příspěvek zřizovatele. Zároveň děkujeme všem pacientům a občanům za příspěvky a dary. Celkem se prostřednictvím darovacích smluv, drobných příspěvků a výtěžku z adventního koncertu vybralo více než 450 tis. Kč.

Doufám, že i letošní rok bude plný aktivní, tvořivé práce a že od nás budou odcházet především spokojení pacienti. A kdybyste potřebovali naši pomoc právě vy, neváhejte nás navštívit.

Ing. Marcela Škodová, ředitelka

ŠKOLNÍ OKÉNKO

MŠ

Kritéria pro přijímání dětí k předškolnímu vzdělávání v mateřské škole

- 1) Dosažení věku dítěte 6 let v období od 1. září do 31. srpna následujícího kalendářního roku (umístění předškoláka ze zákona)
- 2) Trvalé bydliště – Vysoké nad Jizerou, obce Roprachtice, Škodějov a Roztoky (u Semil)
- 3) Do MŠ již chodí sourozenec
- 4) Děti maminek, kterým skončila ma-

teřská dovolená a budou nastupovat do zaměstnání (i během školního roku)

5) Děti maminek, které jsou na mateřské dovolené s druhým dítětem, pokud to dovolí kapacita školy (podání žádosti v srpnu)

6) Děti mladší 3 let, pokud nebude naplněna kapacita mateřské školy (podání žádosti v srpnu)

7) V případě, že nebude naplněna kapacita školy, může se doplnit dětmi, které nemají trvalé bydliště v obcích uvedených v bodě 2)

Při rozhodování o přijetí dítěte bude ředitelka mateřské školy brát v úvahu důležitost jednotlivých kritérií ve výše uvedeném pořadí 1) až 7).

Městský úřad – starosta J. Matura

ZŠ

Hra na soud

V loňském školním roce jsme v rámci prevence společensky nežádoucích jevů mezi mládeží uspořádali dvě besedy – se zástupci Policie ČR a lékařů, kteří se zabývají léčbou závislostí. V roce letošním se žáci setkali se zástupkyní další instituce – soudu. 19. února 2010 se pro žáky 8. a 9. třídy konala beseda s pracovním názvem Hra na soud. Připravila ji Mgr. Vladimíra Paroulková, pracovnice Okresního soudu v Liberci, která řeší právě případy dětí a mladistvých.

Beseda byla rozdělena do dvou částí. V první hovořila paní magistra o tom, co je civilní řízení, kterého se provinilé děti účastní, jaké tresty jim mohou být uloženy, vyvrátila i vžitou představu o tom, že pokud nedosáhneme věku 15 let, žádný trest nám nehrozí. Po-

tom se věnovala kategorii mladistvých, různým proviněním, kterých se mohou dopouštět, výši trestů, které jim za ně hrozí. Byly uváděny i konkrétní příklady takového jednání, aby si žáci sami udělali představu o tom, jak jsou někdy velmi blízko spáchání takového skutku, aniž by si to uvědomovali, zvláštní pozornost byla věnována i nezákonnému jednání, které se dotýká drog. Na závěr této části vysvětlila paní magistra dětem roli mediační a probační služby, která je poměrně novou institucí. Žáci se mohli

kdykoliv zeptat na to, co je právě k danému tématu napadlo, nejvíce otázek se vztahovalo k řízení motorových vozidel nezletilci bez řidičského oprávnění, zajímali se o míru rodičovské zodpovědnosti za jejich jednání, stranou nezůstaly ani otázky týkající se závažných trestných činů mezi mládeží.

Ve druhé části došlo i na praktickou ukázkou soudního jednání. Paní magistra oblékla talár a stala se soudkyní, z řad diváků si vybrala státního zástupce, obžalovanou, která se dopustila krádeže, její advokátku, sociální pracovníci a svědka. A potom už zača-

la hra na soud, která divákům ukázala, čím v takovém případě procházejí jako obžalovaní, svědkové nebo poškození, jaká mají práva, jaké mají povinnosti a jak se u soudu chovat. Divákům byla vysvětlena i role soudce, státního zástupce a advokáta.

Myslím si, že informace, které tato beseda přinesla, budou pro žáky užitečné a rozšíří jejich právní vědomí, někteří si možná i uvědomí, jak blízko se někdy ocitají na hraně nezákonného jednání, a v budoucnu se mu vyhnou. Závěrem chci ještě poděkovat paní magistře Paroulkové za výborně připravenou besedu.

Mgr. Radka Farská

Už brzy přijdou

do školy, zatím ještě tráví poslední měsíce v mateřské škole. Paní učitelky ve školce je vybaví potřebnými znalostmi a dovednostmi, které pak ve škole využijí. Řeč je o budoucích prvňáčcích. Ale příprava na školu začíná již dříve. Na podzim – většinou v říjnu – se sejdou ve škole rodiče, učitelky z mateřské a základní školy a odborná pracovníce z PPP Semily. Společně diskutují o školní zralosti, o tom, co by děti měly zvládnout, kdy uvažovat o odkladu školní docházky a proberou i některé organizační záležitosti. Následuje šetření školní zralosti u těch dětí, kde o to rodiče požádají. Zkušené paní učitelky z mateřské školy poradí rodičům při rozhodování, samotné šetření probíhá přímo ve školce, v prostředí, které děti dobře znají. Potom přijde zápis. Letos se uskutečnil ve středu 27. ledna. Pozvali jsme 22 dětí, což je rekordní počet za posledních

sedm let. Ale bohužel – zapsaných je pouze 14 prvňáčků, 7 dětí dostalo odklad povinné školní docházky o jeden rok a v jednom případě poradna rozhodne později. Zápisem však příprava na školu ještě nekončí. Máme s mateřskou školou velmi dobrou spolupráci, takže všichni předškoláci přijdou do současné první třídy a účastní se vyučování, aby věděli, co je ve škole čeká. Také jejich budoucí učitelka navštíví mateřskou školu, kde jí děti předvedou, jak jsou šikovné. Společné akce školy a školky (např. plavání v Jilemnici a návštěvy divadelních představení) vedou k vzájemnému bližšímu seznámení a přechod do první třídy je tak pro děti jednodušší.

Zimní sportování

Školní závody v běhu na lyžích se uskutečnily 2. února a závodilo 21 žáků. Slalom je oblíbenější, potvrzuje to vyšší počet závodníků. Na start se jich 4. února postavilo 40. Děkuji organizátorům pod vedením pana Seidla za perfektní zajištění obou závodů.

V lednu absolvovala 7. třída sedmi denní lyžařský výcvik, dle možností lyžují děti při hodinách tělesné výchovy, vyzkoušely si také snowtubing a v pondělí o jarních prázdninách vyrazila 6. třída se svou paní učitelkou na běžky. I zde patří poděkování majitelům vleků a snowtubingu za vstřícný přístup.

K zimním sportům patří také bruslení. Žáci naší školy společně se studenty ISS třikrát navštívili zimní stadion v Lomnici nad Popelkou a vychutnali si radost z tohoto sportu.

Žáci druhého stupně také navštěvují

plavecký bazén v Jablonci nad Nisou, aby si zaplavali a trochu zařídili ve vodě.

Mám radost z práce učitelek, které se dětem věnují i mimo vyučování a umožňují jim tak aktivní využití volného času.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová

Výlet za jeleny

Za pěkného počasí se 4. března vypravila 6. třída autobusem do Vrchlabí. Na autobusovém nádraží nás už čekal pán z KRNA Pu. Šli jsme po cestě zadem směrem k letišti a udělali jsme 3 zastávky. Na elektrickém sloupu byla bílá budka z kanystru pro poštolky. Pod sloupem byl keř s velkým hnízdem po strakách. Mohli jsme se dívat dalekohledem. Pak nám náš průvodce vyprávěl co dělají myslivci. Měl s sebou jezevčíka. Třetí zastávka byla u soukromé obory. Dozvěděli jsme se, jak se máme chovat. Viděli jsme jeleny a laně, ale ne daňky a muflony, kte-

ré chovají takové. K vidění byl nejstarší čtrnáctérák a dvanáctérák z Rakouska.

Když jsme jim hodili jablko, oba se o něj rozdělili. Pán šel za ohradu a z kyblíků ječmene, kukuřice, hrachu, a pšenice jim nasypal, jeleni přiběhli a dlabali. Dva jeleni se chvíli prali. Po několika hodinách jsme měli v budově KRNA Pu přednášku o myslivosti a oborách. Posílali nám k prohlédnutí paroží jelena, srnce, kuži prasete, lišky, laně, veverky černé a živého ježka. Hladila jsem

ho a vůbec mě jeho bodliny nepopí-
chaly. Za odpovědi na otázky jsme
dostávali samolepky a 3 nejlepší v tes-
tu za odměnu placku.

*Vyprávění Žanety Srnové
zpracovala I. Ř.*

□

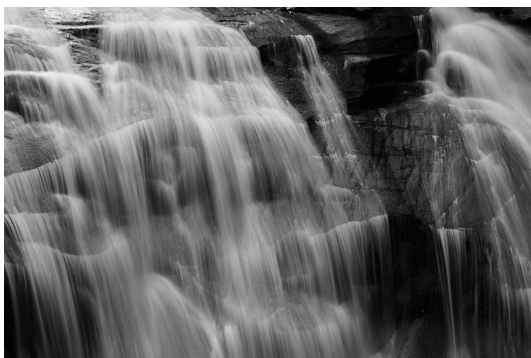
Obědy ze ZŠ

Pro cizí strážníky se stále nabízí mož-
nost odběru obědů ze školní jídelny.
Cena oběda, který zahrnuje polévku,
hlavní jídlo a většinou i přílohy jako
dezert, zeleninový salát, ovoce a po-
dobně, je 50 Kč. Informujte se u ve-
doucí školní jídelny paní Dany Tryz-
nové, která sídlí hned v přízemí školy
vlevo před jídelnou, kde se můžete i
přihlásit.

ZPRÁVY Z MUZEA

Výstavy v dubnu – červnu 2010

Kolem Kokrháče – výstava krajinář-
ských fotografií Tomáše Gabriela z
Krkonoš kolem Mumlavy, Vosecké

boudy a Harrachových kamenů
(3. 4. 2010 až 6. 6. 2010 u betléma
v přízemí muzea)

Předvádění rukodělných výrobních

technik členkami Klubu lidové tvorby
Praha – tradiční jarní akce v muzeu
zajištěná klubem v rámci soustředění
ve stanovském penzionu Zemanových
„U pece“.

(15. 4. 2010 až 17. 4. 2010 v obrazár-
ně v podkroví)

Výstava ke 100. výročí narození malí-
ře Oldřicha Vodsedálka – výstava
z díla stanovského rodáka (* 13. 10.
1910), žáka Adolfa Kašpara, krajináře
i ilustrátora, vězně padesátých let dva-
cátého století a především malíře Vy-
socka uvedená ve výroční den jeho
úmrtí (+ 11. 6. 1982) druhou vysockou
muzejní nocí

(11. 6. 2010 až 13. 10. 2010 u betléma
v přízemí muzea)

65 let za varhanami

Letos připadlo na poslední únorovou
neděli zvláštní výročí, o kterém vědě-
lo jen pár zasvěcených. Rádi se proto s
vámi o novou informaci podělíme.

Přesně před 65 lety usedl za varha-
ny ve zdejší kostele sv. Kateřiny
osmnáctiletý mladík Josef Hejral,
aby hudebně doprovodil mši sva-
tou. Netušil tehdy jistě, že tomu tak
bude dalších 65 let. Souhlas s hra-
ním dostal od tehdejšího faráře p.
Liemana. Na piano a harmoniku
byl jeho učitelem pan Slíček, na
klarinet chodil k panu Bouzkovi.
Kromě pravidelných nedělních
mší doprovázel velký kostelní sbor o
svátcích velikonočních, vánočních a
samozřejmě při obou poutích, ať letní
nebo právě podzimní – Kateřinské.
Často svou hrou a zpěvem vyprovázel

spoluobčany na cestě poslední. Později se ještě přidalo hraní v Pasekách a Zlaté Olešnici a o bohatý nedělní program bylo postaráno. Někdy jel ve svém vlastním autě, jindy se sloužícím panem farářem, a to pak nebývala nouze o veselé historky z příliš rychlé jízdy. To se strážní andělé nalítali! Farní úřad na neobvyklé výročí nezapomněl a krásným dortem ve tvaru varhan k jubileu za varhanami poděkoval. Za svou varhanickou kariéru měl tu

čest doprovázet mistra cellistu z lázeňského orchestru nebo manželku malíře Jaroslava Skrbka, operní pěvkyni Ljubu Skrbkovou. Ti kdo chodívají na půlnoční mši o Vánocích si také dobře pamatují jeho sytý hlas v sólovém partu, odťukání a odtroubení půlnoci na roh. Málokdo už ale věděl, že do kostela nechodí jen hrát a zpívat, ale také po tři desítky let každý den absolvuje výšlap na věž natáhnout hodiny. Přesně daný rozpis v kalendáři určoval kdy ráno, kdy večer a kdy je volno (dnes tuto povinnost převzal starší syn Josef). Samozřejmě že jako všestranný muzikant (piano, varhany, harmonika, klarinet, saxofon, bicí) stál u zrodu taneční kapely Krakonoš. Pod vedením jeho

bratra Jaroslava se k nim přidal Vlastík Melich, Honza Marek, Karel Nesvadba a pozdější žena Marie, rozená Kousalová. Hraní po válce bylo dost a dost, někam se šlo courem, někam je vezlo Autotaxi Holata (říkali mu Drahot). Hrávalo se na Hradsku, v Ro-
practicích, ve Stanovém a na Cimbál u Semil s nimi jezdil celý autobus fanoušků. Do výběru skladeb zavál čerstvější vítr ze západu a tak se i jazzovalo. Kvůli vojenské službě se kapela ve Vysokém roz-

padla a jejím následovníkem byl a dodnes je taneční orchestr Krakonoš z Rokytnice. Účastníci Národních přehlídek ho nejprve vnímali jako klarinetistu nebo činelistu v dechovce Větrovanka. Stovky produkcí v dechovce ještě pod vedením kapelníka Míly Vodsedálka a pak syna Jana doplňují širokou paletu jeho muzicírování na horách. Dechovka hrála k tanci a poslechu, na funusech, při slavnostech a moc rádi všichni vzpomínají na slavné koncerty u Pleskotova mlýna. Hezká řádka vystoupení byla také s tanečním folklorním kroužkem divadla Krakonoš. Muzika Pepču Hejrala, jak mu kamarádi říkají, provázela také jeho divadelním světem. Ale to je na další a delší psaní,

tak zas příště.

Tolik z povídání s dědou bílým, jak mu říká vnučka Anička, zachytila Svata Hejralová

Foto Arnošt Toms

Cítíme se nejen jako farníci, ale po těch více než dvaceti letech už skoro jako usedlíci v kraji. A navíc jsme panu varhaníkovi také vděční za věrné doprovázení při bohoslužbách.

Marta Tomsová

VÍTE, ŽE...

Jízda na koloběžkových saních řečených **vlček** se objevila 4. ledna v **Blesku**. Zřejmě jediní dva lidé, kteří je v Česku umí vyrobit jsou Josef a Jan Noskovi v Roprachticích. Pro stále víc zájemců zhotovují vlčky z jasanového dřeva.

Tomášův kříž je zase na místě.

Bál fotbalistů v divadle Krakonoš se odehrál 29. ledna.

Výdej a objednávka léků u pečovatelské služby v přízemí zdravotního střediska probíhá nyní v úterý a pátek od 8 do 12 hodin.

Ve Sklenařicích byl v provozu Sklenařický **vlek** i vlek Metlák.

Pod záminkou, že hledá ředitelku a potažmo vedoucí kuchyně, pronikl muž tmavší pleti 1. února do prostor základní školy a v nestřeženém okamžiku **uloupil** z kabinetu **kabelku**

s doklady a penězi i platební kartou. To vše se odehrálo před polednem. Doklady byly později nalezeny pohožené v Poniklé, zloději, který loupí i jinde, je policie na stopě až v Olomouci!

V bývalé škole byl penzion U Lípy ve Staré Vsi přejmenován na **U zvonečku**. 13. 2. tam měla proběhnout valentýnská párty.

Sbor dobrovolných hasičů pořádal tradiční **Sejkorák** v pátek 19. března. Hrál Konverze Band, byla připravena bohatá tombola a občerstvení.

Ve Vysokém nad Jizerou už **ani lišky** nevědí, kdy mají dávat dobrou noc.

Jan Vaverka st.

•
V sobotu 20. března si daly v Crazy Baru dostaveníčko **masky**.
•

Zastupitelstvo města odsouhlasilo zveřejnit **záměr** města o **pronájmu** tenisového kurtu a obslužného objektu.
•

Řada **10 bříz** u tenisového kurtu byla poražena.

Foto V. Babáková

Z KULTURY

90. výročí úmrtí Josefa Šíra

Učitel a regionální spisovatel se narodil v Horní Branné 7. 1. 1859. Učil děti Roztokách u Jilemnice, od 4. 1. do 15. 9. 1879 ve Staré Vsi, Poniklé, Benecku, Horních Štěpani-

cích. Pro své povídky se inspiroval v místech svého působení včetně Vysocka. K typických rysům jeho próz patří sociální a národnostní motivy, každodenní dřina, soucitné porozumění pro chudé a samostatné postavy.

Z jeho děl – Povídky z Krkonoš, Horské prameny, Na pobytí, Pašerák a jiné obrazy z hor, V mlhách, Hory za války, Tkalcí, Spiritisté, V horské škole. V přímé řeči používal podkrkonošské nářečí. Zemřel v Příchovicích 8. 5. 1920.

I. Ř. a mlj

Divadelní kukátko

Maškarní bál 13. února v divadle Krakonoš se nesl v duchu „Tenkrát na východě“. Hodně lidí, tombola. Hrál Magnet. Vítězství si odnesla berlínská zeď, následovali kosmonauti a 3. místo obsadila spartakiádní poupata. Tedy

kolektivní masky. Hlavně že byla sranda.

*Informovalo jedno z poutat
Jára Metelka*

Odpoledne druhý den patřilo **dětem**. Bylo jich plno. Reprodukované písničky, barevná hudba. Soutěžní hra, listky na tombolu. Každý něco vyhrál. V sále se pohybovali kostlivci, piráti, rytíři, princezny, čarodějnice, kovboj, král. Některé postavy si zatancovaly, jiné „zablblý“. A mnohé si pochutnaly na coca cole a hranolkách.

*Vyprávěli břišní tanečnice
Štěpánka S. a samuraj Josífek B.*

=

Divadelní spolek Krakonoš uvádí premiéru hry **Bejvávalo** v neděli 4. dubna a reprízu v sobotu 10. dubna vždy od 19.30 hodin. Vstupné 60 – a 70 – Kč.

Předprodej vstupenek na představení DS Krakonoš nyní v prodejně TANO paní Vodseďálkové. Tel.: 723949632, otevřeno pondělí až pátek 7 – 12 a 13 – 17, sobota 7 – 10.

Rádi bychom Vás pozvali na třetí ročník krkonošského projektu **Spring-Fest**. Festival se bude konat 17. 4. v divadle Krakonoš, Vysoké nad Jizerou. Začínáme v 18 hodin. Letos nás navštíví kapely Bruska (alternative rock), Fadžitulikistulán (ska, reggae), Projevy radosti (psychedelic – hardcore) a tradičně Šatlava (rock, folk). Krom tradiční soutěže o paragliding a zajímavého doprovodného programu se můžete těšit na vzácné hosty.

www.springfest.wz.cz

NOVINKY V KNIHOVNĚ

Nové knížky pro děti

4 Upíří deníky, 2x Týna a Pony, Hrobka hrůzy, Příhody Bořka stavitele, Auta, Pozor, jede Noddy, Rozbřesk, Letnička, prázdninová víla, M. Drijverová: Zlobilky, D. Mrázková: Písňe mravenčí chůvy, Biblické příběhy z Děsivé literatury a Spisovatelé a jejich tlustospisy

– pro dospělé

Bratrstvo svatého grálu, V. Fischl: Hovory s Aničkou, R. Arenas: Vrátný

– pro všechny

Země – 400 jedinečných míst naší planety, Ilustrátor Bohumil Konečný

DVD

Doba ledová 3, Bathory, Příšerky z podkroví, Veřejní nepřátelé

=

Koncem února a začátkem března navštívila postupně knihovnu 7., 6., 5. a 8. třída. Po besedách pro 4 ročníky základní školy (4. až 7. třída) v minulém školním roce týkajících se

vývoje písma a knih bylo s učitelkami češtiny dohodnuto nové téma. Žáky přivedly Mgr. Radka Farská a Mgr. Petra Jeriová. **Besedovalo se o divadle**, především o vzniku divadelního představení. Využili jsme vtipné pojednání Karla Čapka „Jak vzniká diva-

delní hra“ s ukázkami v podání recitačního kroužku. Po skončení pořadu se povídalo i o divadle ve Vysokém, o „veselých“ zážitcích ze zkoušek a vystoupení „recitáku“ a 9. tříd, o Krakonošově divadelním podzimu. Bylo to příjemné a zajímavé snad pro obě strany a účinkujícím se nejvíc líbily reakce 5. třídy. Děkujeme za návštěvu!

Štěpánka svým líčením Jak sluníčko malovalo podle J. Bruknera a Josífek Werichovým vyprávěním O rybáři a jeho ženě v Semilech na **recitační**

soutěži 12. března zase zabodovali a svorně se umístili na 1. místě z 28 soutěžících ve 2. věkové kategorii a v dubnu pojedou soutěžit do Liberce. Soutěž si vyzkoušela s Vrchlického Jarní romancí i Eliška Bochová ze 4. třídy. I.Ř.

Hrady pana Hunga

Z HISTORIE

Vysocké mlýny – 3. část

Farské mlýnky měly zvláštní služebnost. Každý rok v den sv. Anny bylo v jednom z mlýnků, střídaly se, rozdávalo vysockým chudým tolik chleba, kolik se napeklo z půl korce žita. Za starých časů měly mlýnky držečnost, to je povinnost každému chudásovi, který se zastavil dát chleba.

V těsném sousedství byl druhý menší farský mlýnek. Také o něm není mnoho zpráv z doby jeho vzniku. V pozemkové knize města Vysokého je tento zápis: 20. 2. 1815 koupil od svého děda Matěje Kramáře Josef Nosek mlýn č. 227, který si Kramář na svůj náklad na svém vlastním gruntě vystavěl. Dle paměti Fr. Róna byl asi v letech 1855 majitelem mlýnku Nácek Hradskéj neboli Jandura. Majitelem vedlejšího mlýna byl v té době František Nosek. Mlýn koupil v r. 1896 František Nesvadba z Roztok se svojí ženou Marií, rozenou Germánkovou od Jičina ze Slatiňan, od vdovy po mlynáři Doškovi za 1900 zlatých. Zaplatili hotově 300 a dluh 1600 byl vtělen na dům do knih. Nový majitel k mlýnským pozemkům ještě nějaké pole připachtoval a toto dost veliké hospodářství vedli rodiče manželky Josefa a Štěpán Germánkovi, kteří se s mladými do mlýna přistěhovali. Mívali v chlévě až 6 kusů dobytka. V té době se ve mlýně ještě mlelo. Hospodáři z okolí si tam vozili žito a odebírali za to mouku a otruby nebo také hotový chleba, který mlynář pro ně pekl. Jinak také rozvážel koňským

potahem chléb do Vysokého a Jilmu.

Příště

Městská kronika

Rok 1934 – část 6.

Září - Karel Bartoníček otevírá pro veřejnost nový hotel. Čepuje pivo z pivovaru Nová Paka. Návštěvníci se zapisovali do hotelové pamětní knihy. Zahájení provozu bylo slavnostní a účinkoval vysoký Jazz band. Návštěva byla početná.

Bývalý mistr lyžař **Josef Bím** ve zdejší nemocnici zemřel ve věku 33 let. Byl operován na zánět slepého střeva a pobřišnice a podlehl. V novinách je oceňován jako jeden z průkopníků slávy čsl. lyžařství v cizině i doma. Pohřeb byl důstojný. Dostavili se zástupci armády – ppl. Janoušek, který i promluvil, za Letecký pluk v Hradci Králové np. Beran, za hranič. prapor škpt. Kunce, zástupci sport. Klubu Náchod, S.K. Slavie, Bucharova klubu v Novém Světe a zástupce úřednictva fy Kudrnáč z Náchoda, kde byl mistr Bím zaměstnán. Nad hrobem promluvili i farář Kůrka a jednatel Č.S. Klubu Vysoké J. Ďoubalík ml. Rakev byla nesena závodníky ski klubu – Koldovským, Josífkem, Bartoněm, Hartigem a Petruškou.

Výroční trh za krásného podzimního počasí, avšak za malé účasti koupečtíků i v hostincích. Práce na polích.

11. 9. **pocasi** stále **pěkné** – teplota ráno 20 stupňů, na slunci 34. Plovárna ještě oživla. Krásné teplé počasí trvá až do 5. října. Příznivé pro rolníky a sklizeň úrody. Kopání brambor za pěkné pohody. Cena se pohybuje od

25 do 30 Kč za 100 kg pro obchodníky.

Zástupci města navštívili Dr. Karla Kramáře v jeho vile v záležitosti vojenské posádky v našem městě nebo zřízení pozorovacího letiště (stanice).

Dr. Kramář v této věci pracuje a slíbil mít záležitost v patrnosti, nutno však vyčkat příhodné doby. Poslanec, náš čestný měšťan a rodák odjíždí z letního pobytu opět do Prahy.

Říjen – Vyučený strojní zámečník **Karel Kopal** odchází v 18 letech jako dobrovolce do učiliště k leteckému pluku v Prostějově.

V Příkrém se srazil pětaticetiletý rolník **František Vodsedálek** na motoru s nákladním autem p. stavitele O. Zítka řízeným šoférem Zemanem. Těžkému zranění podlehl. Nebyla prokázána vina na neštěstí. Jmenovaný měl převzít hospodářství. Pohřeb se konal z vysoké nemocnice za účasti 1060 osob a 90 hudebníků, kteří se přišli rozloučit se svým kolegou. Silně přelo (11. 10.).

V polovině října **špatné počasí**, dešť, mlhy, zima. 14. slabá návštěva v biografu. 15. hustě sněží. Zajímavý zjev – blesk uhořel do hlavního elektrického vedení, takže město bylo asi hodinu bez proudu. 18. sníh na horách až po Paseky a Končiny zůstává ležet. U nás 10 cm, ale roztál. 20. od Dvoraček výše 50 – 75 cm prachového sněhu.

21. Semilští ochotníci **schráli** ve Vysokém u příležitosti 70. výročí svého založení **operetu** Podzimní píseň lásky.

22. **Kolaudace** postaveného gravitačního vodovodu.

28. se konala jednotná **oslava** 28. října

spojená s pietní vzpomínkou popravy vysockého rodáka J. Müllera. Průvod od sokolovny s hudbou městem k vodárně a zpět k desce starodružníka Müllera. Vzpomínka u pomníku padlých ve světové válce a před divadelní budovou s balkonu pronesl slavnostní řeč legionář Řepka ze Semil. Oslavy byly ukončeny státní hymnou. Večer v divadle divadelní představení od Rud. Medka Plukovník Švec za neplné účasti. Rovněž i odpolední slavnost byla méně navštívena.

29. Výroční **trh** – příznivé počasí pod mrakem.

31. zemřel řezník a hostinský z č. 219 **Antonín Nesvadba** ve věku 56 let.

I. Ř. – pokračování

Šibřinky – ty další

Tentokrát to byly pro sokolské dobrovolníky tři týdny tvrdé a náročné práce. Ráz: „V pohádkové říši Krakonoše“. Nebo taky „Na pobyty u Krakonoše“. Sokolovnu zaplnili dřevem, bělícím papírem a barvami. Nejprve postavili u obou delších stěn sálu z trámů a latí podloubí. Od něho se zvedala až po strop vysoká klenba z latí a musela být fortelně postavená, aby se nezřítla. A vydržela. Celé se to pak pokrývalo papírem natřeným šedou a bílou barvou, aby to působilo jako kámen a ještě mokrá barva se posypala lesklými, barevnými kousíčky slídy. Papír se všelijak pomačkal, suchý připevnil na kostru klenby a podloubí, kde se tak vytvořily malé jeskyňky. Tam potom stály stoly a židle. Nakonec se na to všechno ze stejné připraveného papíru přilepily krápníky. A tady se všichni, jak se

patří, vyřádili. Krápníky všech tvarů a velikostí, od velkého třímetrového v sále až po ty docela malé v jeskyňkách v podloubí. V dokonalém nasvícení se slídové konfety leskly jak drahé kamení a tak jste se, při vstupu do sálu, ocitli v pohádkové krápníkové jeskyni. Podle mě to byla ta nejkrásnější, nejdokonalejší a nejnáročnější šibřinková dekorace. Dodnes obdivuji ty dobrovolné stavitele, že se nebáli ji postavit. A to je tak všechno co si pamatuji. Z našeho koutečku na galerii, odkud jsme se mohli vždycky chvíli dívat na šibřinkový mumraj, jsme viděli jen kostru klenby z latí a rub papíru. Vzpomínám ale na tatínka, který neměl chvíli klidu. Jen samé dřevo a papír, do kamen přikládal nanejvýš opatrně. Vždyť by stačila malá jiskra nebo i neopatrný kuřák, což bylo ještě horší, a sál by byl v plame-nech. Hasičí přístroje byl snad všude. Než, všechno dobře dopadlo, šibřinky se vydařily a široko, daleko se o nich dlouho hovořilo. A pak přišlo bourání. Tady tatínek neposlechl, jako dobrý hospodář dřevěné latě a trámky nespálil, ale pečlivě očistil a vynosil do přístěnku na půdě. Však by se mohly třeba ještě někdy hodit. A hodily se, a hned příští rok.

Anna Čerovská

Jak bejvávalo

Můj dědeček musel jít za 1. světové války bojovat na ruskou frontu. Doma zůstala babička se třemi dětmi. Starala se jak to dalo. Navlékala korale, hospodařila na políčku, ve chlívě měla kozu a ve slepičárně pár slepic. Koza byla tehdy důležitý zdroj obživy. Byli

na tom lidé hůř. Jednoho podzimního večera někdo bouchal na dveře. Babička šla otevřít. Za dveřmi stála žena,

šátkem zachumlaný obličej, mumlala, že ji bolí zuby. Na provázku vedla bílou, rohatou kozu. Prý s ní byla u kozla, jde do Příkrého, za-bloudila a potřebuje poradit kudy se dostat domů. Babička by-

la ochotná, že s ní kousek půjde. Dětem dala rady, vzala lucernu, zamkla dveře, klíč strčila za trámek a vyrazily. Cestou si povídaly, naříkaly na zlé časy, koza byla poslušná, šlo se jim dobře. Lucerna svítila na cestu, sem tam se zhoupala a posvítila i na pocestné. Už byly ve Vysokém na silnici k Roprachticím. Tu si babička všimla, že se ženě na obličej posunul šátek a z pod něho vylezl jaksepatří hustý, tmavý knír.

Úlek na sobě nedala znát. Muži v šatech poradila kudy má jít dál a pospíchala domů. Přemýšlela, co všechno se za její nepřítomnosti mohlo stát. Ale klíč byl na svém místě, dveře zamčené, děti spaly, nic se neztratilo. Moc se jí ulevilo. Za

pár dnů šla po Tříči zpráva, že se ve Vojtěšicích ztratila z chlívků bílá, rohatá koza. I časově vše zapadlo do sebe. Babička nedoprovázela chudou chalupnici, ale zloděje. Od té doby byla opatrnější. Dědeček se vrátil z války domů, děti zatím povyroستly. Teprve pak všem řekla celou pravdu. Od maminky jsem se to dozvěděla zase já.

Hana Kalousová

ROZHOVORY

Protože od zemědělského družstva Horal se nějak nedaří získat příspěvek o hospodaření, obrátila jsem se na soukromého rolníka ze Tříče, který pokračuje v rodinné tradici. S OLDOU SLAVÍKEM jsme si povídali o všem kolem polí, luk i stájí. Nutno podotknout, že mu některé moje všetečné otázky připadaly mírně řečeno naivní až zbytečné. Těšil se, jak se při čtení rozhovoru zasměje. Ale vydržel odpovídat dlouho a mně to zajímalo. Co z toho bude zajímat čtenáře, už necháme na nich.

Čím to, že vaše rodina zůstala jako jedna z mála při soukromém hospodaření přes nepřítelny doby?

Je to povahou. Někoho nezlomí, ani kdyby mu lámali nohu, někoho zlomí, jen na něj zadupou. Otec vydržel nátlak hlavně proto, že plnil dodávky a nemohli tak na něj. Ale jednoduché to nebylo. V době kolektivizace docházelo ke směnám pozemků. Zasel se ozim, ale už se nesklidilo, protože v zimě došlo ke směně za pozemek

jiný, který potřebovali družstevníci obdělávat. A stalo se to několikrát. Sousedí šli do družstva, docházelo ke zcelování, náš pozemek překážel, tak ho posouvali na méně výhodné místo. Brali nám pozemky v 80. letech, kdy už se to nesmělo, v r. 1981 bylo vlastňování ukončené. Přišli jsme o ornou půdu u Dykovy skály, zůstaly jen louky kolem Boučí. Vrátili nám je zase po revoluci – po r. 1989. Maminka chodila do továrny, táta nikdy hospodařit nepřestal.

Na jaké ploše?

Původně půda i louky dohromady na 12 až 13 ha. Vždycky rostlinná i živočišná výroba. Bydlíme a hospodaříme na Korábově.

Proč se vám říká Korábové?

Začátkem 17. století osidloval Koráb od Hradska do Tříče na 50 ha. Před 200 lety se místo rozparcelovalo. Korábovo je označení pozemku. Na místě původního domu, kde r. 1777 stála už druhá stavba, jsem postavil nový barák. Nejsme Korábovi potomci, jsme přivandrovalci.

Odkud?

Z Jestřabí. Ale Slavíkův rod, děda i praděda, pochází ze Tříče.

Kdy jsi převzal hospodářství?

Před patnácti lety po vojně. Mám výuční list mechanizátora rostlinné výroby z Vysokého. Už jako školák jsem pomáhal na poli i ve chlévě. Odmalička jsem v tom vyrůstal.

Jaké byly začátky?

Po rozkoukání dva nebo tři roky jsem pokračoval v nastaveném. Pak se to začalo vyvíjet, nastala restrukturalizace. Skončilo se s krávami, jejichž mléko se dodávalo do mlékárny v Liberci,

kteřá neplatila nic.

Co tedy chováš?

Býky na maso.

Paseš je?

Býci se nemůžou pást, to by byl mazec. Musí být pevně uvázaní ve stáji. Mám 18 býků včetně telat.

Co obnáší chov takových býků?

Dva a půl roku je vykrmuju senem, senází a šroty z obilí. Pijí vodu. Musí se hlídat zdravotní stav – welfer zvířat – životní pohoda. Zvířata pak prodávám do Studence.

Jsou nebezpeční?

Býk je svůj. Má své teritorium a vymezuje si ho vzhledem k ostatnímu dobytku i lidem. Kopnutím nezabije. Útočí ale hlavou – rohy – a může i zabít. Má ohromnou sílu. Váží kolem tuny.

Co všechno pěstuješ?

Brambory, obilí, pícniny na orné půdě a zelí.

Tak začneme obilím.

Ječmen, oves a kříženec pšenice a žita – tritikal se pěstuje jenom na krmení a to pro vlastní spotřebu. Jinak se vzhledem k malým výnosům nevyplatí. Seje se zpravidla na jaře.

Jak se staráš o pole?

Hnojím, seju, postřikuju. Na obranu proti plísni bramborové používám systémové postřiky. Rostlina je využije

v pletivech. Ošetřování se provádí podle agrotechnických lhůt. Je to postup pracovních operací, které na sebe navazují. (Zaseješ – nezrucháš).

Povídej o zelí.

Mám vlastní hlavišťata, doma pěstujeme hlavátku. Na pole se sází koncem května, začátkem června.

Plečkuje se – jakoby okopává, oruchává – rádlování zelí je stejné jako u brambor. Na zelí se nic nestříká. Sklízí se v říjnu.

Vloni byl už sních.

Hlavně kdo v tom sněhu má chodit. Samotnému zelí sních nevadí.

Jak probíhá sklizeň?

Sklízí se postaru s košťálem speciálními pilkami. Odveze se k domu na klestiště. Klestí se tak, že hlavička se zbaví klestí – velkých okolních listů – a košťálu.

Jaký je prodej?

Prodávají se napůl hlávky a napůl se krouží k nakládání podle vlastního rodinného receptu. Prodá se vše, spíš chybí. Je to rentabilní. Kromě soukromých, většinou stálých odběratelů, si jezdí i malí zelináři z okolí.

Mám možnost sledovat jak zelí roste a vím jak je dobré. Všimla jsem si jednou jak mezi hlávkami šmejdí ptáci.

Zpěvné ptactvo je pro zemědělce užitečné – sbírá plevel i drobný hmyz.

Jak vidíš perspektivu vysockého zelí?

Upadá. Je mívá pěstitelů. Staří vymírají a mladí to nechtějí dělat. Ve Tříči jsme tři a myslím, že i ve Sklenařicích a Roprachticích je pěstitelů čím dál mívá.

Z čeho vypěstuješ hlavátku?

Z vlastního semínka.

Jak?

Košťály se nechají, nesmí zmrznout. Příští rok se vsadí – vyrostou z nich pruty. Vykvetou a musí být opyleny. A z nich jsou semínka.

Jak sklízíš brambory?

Kombajnem v září. Každoročně se na jaře sází brambor mívá a mívá, je znát úbytek plochy. Je prokázáno, že se doma málo vaří a tím je i spotřeba brambor i masa menší. Mění se životní styl. Je to tedy slabší. Mám jen stále odběratele, prodávám jen soukromníkům domů.

V obchodech jsou brambory celkem dobré, ale nenajde se snad jediná, která nemá kaz.

Kvalita sadby z Havlíčkova Brodu je solidní. Jde o to, aby brambory chutnaly. Nám se letos nekazily.

Na co využíváš louky?

Na seno – suším seno. Senáž ze zavdlé píce je slisovaná do kulatého balíku. Vydrží tak i rok a půl.

Na loukách je horská tráva. Podle mechu na louce se pozná kyselá půda – následek kyselých dešťů z Polska.

Ted' se zeptám na škůdce.

Největší škůdci jsou zpravidla dvounozí – kradou brambory a zelí. Byly doby, kdy najížděli i osobními auty. V poslední době se mohou obávat, že je myslivci na čekané (je hodně poseďů) uvidí pomocí optiky i v noci. Škodí plevel, černá zvěř, srna udělá víc škody než zajíc, ale na podzim – okusuje špičky zelí. Na jaře vrány přeštipují a uštipují stonky hlavátky. Uprostřed pole vyrovnaná senáž láká vrány k vyštipování fólie, když se narovná u meze, tak na ni nejdou. Vrány se vyhýbají dravcům.

Vždyť je vran málo.

Není. Na ropachtických vrších se vrány zdržují v celých hejnech a ráno migrují za potravou. Častý je i krkavec, ale mně neškodí.

A co mandelinka?

Na bramborách je počet nevelký. Ví se, kdy stříkat – v raném stádiu – tím se její výskyt zamezí.

Co bys řekl k vlivu počasí?

Zemědělec má ponk pod širým nebem. Nejhorší je jaro, léto, podzim, zima. Sucho na horách bídu neudělá. Horší je blátivo.

Jakou používáš techniku?

Starou. V průměru 20 let. Kromě kombajnu na brambory 4 traktory. Umožňuje mi obhospodařovat veškerou výměru. I klasické nářadí jako vidle, sekačky, pohrabáče, vozy, nakladače, smyky, brány, secí mašiny, nebudeme snad všechno jmenovat.

Co děláš v zimě?

V zimě se snažím to pojiždné muzeum dát na další sezónu do pořádku.

Kdo ti pomáhá?

Samozřejmě pořád otec a někdy i sestry a moje přítelkyně Markétka.

Kdo ti do tvé práce může mluvit a musíš se zodpovídat?

Veškeré instituce počínaje Státní vete-

rinární správou, Státní rostlinolékařskou správou, Ministerstvem zemědělství – pobočka Semily, Státním zemědělským intervenčním fondem – má velkou pravomoc, spravuje i fondy Evropské unie, a další. Všem se podává pravidelné hlášení. Každý rok toho přibývá víc a víc. Předávají si mezi sebou kompetence. Velkou pravomoc má i Ministerstvo životního prostředí, které nenese za svá rozhodnutí žádnou zodpovědnost.

Co ti tvá práce dává, popřípadě bere?

Pocit svobody. Už to není dřina, ale sedět u toho nemůžu. Časově náročná práce. Kdybych to nechtěl dělat, tak to nedělám. Každou korunu musím otočit třikrát, než ji vydám. Odběratelé chodí sami. Nemusím je shánět. Jsem svým pánem, jsem doma. A jsem čerstvým myslivcem.

*Dobrou sklizeň a příznivé počasí
přeje a za fundované odpovědi
děkuje Ivana Řehořová*

„Neřvi!“

Další příspěvek k občanskému zamyšlení týkajícího se odpadků, je tentokrát od Michala Jakla.

Viděl dva „cizince“ v akci.

První případ byla žena, která vyskočila z osobního auta pražské poznávací značky 7A12463, vysypala pytel do odpadkového koše na náměstí, na jeho upozornění o nepatřičnosti takového chování nereagovala, naskočila a odjela.

V druhém případě mladík z terénního auta značky ústecké 5U18890 hodil na popelnici paní Machytkové tašku plnou pet lahví, ačkoli kousek odtud je pytel na plasty, a po obhroublé reakci

na připomínky Michala ujel.

„Kouřové signály“

Není to poprvé, ale ve čtvrtek 25. 3. k večeru před 18. hodinou stoupal a táhl se až k náměstí hustý, smradlavý kouř z komína v ulici Havlíčka Borovského. Přičemž chudák Mařatkův dům byl v kouři zahalený. Co to bylo? Jak k tomu přijdou kolemjdoucí a obyvatelé okolních domů?

I.Ř.

SPORT a CESTOVÁNÍ

Hned druhý den po návratu z Kanady, 3. března, kdy teprve vybaloval, přišel ochotně do knihovny jedenadvacetiletý účastník zimní olympiády. Vyhověl prosbě o rozhovor a dodal i fotografie, aby přiblížil čtenářům svoje čerstvé zážitky z pobytu mezi sportovci celého světa.

Kubo, co teď děláš?

Servismanu u biatlonové reprezentace.

Jezdíme po světových pohárech.

Lyžuješ ještě sám?

Lyžuju, ale na závody není čas.

Kde všude jste byli?

Švédsko, Rakousko, Německo, Slovinsko, Itálie a teď bude Finsko, Norsko a Rusko. Pak už se budu jen učit.

A škola?

Studuji v Brně dálkově trenérskou školu.

Jak a kdy ses dostal na zimní olympijské hry?

Součástí nabídky práce byl letos i odjezd na olympiádu. Letěli jsme s českým olympijským týmem přímým letadlem z Prahy do Vancouveru. 4. února na celý měsíc. Z letiště jsme jeli přímo do olympijské vesnice Whistleru.

Zúčastnil ses zahájení?

Na zahájení v obrovské betonové oválné hale jsme čekali dvě hodiny. Šli jsme v průvodu s českou výpravou. Pak nás usadili. Při zapálení ohně z naší pozice nebylo vidět, že nevyjel jeden pylon. Zahájení bylo dost dlouhé, hlavně projev prezidenta olympijského výboru. Pěkné bylo představení sportovců na laně a líbilo se mi vystoupení stepařů, například Indiánů, v tradičních historických převlecích typických pro Kanadu. K tomu hráli

na housle taky v kostýmech.

Jak jste byli spokojení s oblečením?

V zimní soupravě nám bylo při zahájení moc teplo. Jinak jsme si zvykli a po čase se nám líbila. Výhodou bylo, že jsme byli hodně vidět, byli jsme nápadní a neztratili jsme se. Nevýhodou, že základní bílá barva na bundě se rychle umazala. Všechny národy měly pěkné oblečení. Některé měly na straně pod rukou státní vlajky.

Vypořádali jste se s posunem času?

Docela dobře. Posun je devět hodin. V deset v noci jsme přijeli a ráno do osmi jsme mohli spát. Dost jsem se budil, ale jinak dobrý. Kritické jsou 3

nebo 4 dny. Zrovna tak při návratu se to musí srovnat. I únava z cesty se dospává.

Kde jste bydleli?

5 km od Whistleru a ten byl 2 hodiny od Vancouveru. Závodníci bydleli v českém domě, na některých patrech ještě s dalšími – Maďary, Chorvaty... My jsme měli ubytovny jinde. Všem se bydlení líbilo – dobrý dojem. Ne všichni bydleli ve vesnici, někteří se ubytovali stranou, kde závodili, například američtí sjezdaři. Nejlepší bylo prý Nagano jako jednotná vesnice, kde bylo všechno pohromadě.

Co jsi měl vlastně v popisu práce?

Připravovat našim závodníkům a závodnicím lyže na tréninky, které trvaly

do 12 hodin, a zkoušení lyží před závodem. V mazací obdélníkové buňce – kontejneru jsou na zdi lyže přidělané speciálními gumami, dva mazací stoly a stůl s vosky, prášky, žehličky a kartáče. Já testuju venku lyže a vosky na závod – z 20 párů lyží se musí vybrat ty nejlepší. V buňce namažou dva servismani 15 párů testovacích lyží. 10 párů odnesou – jeden pomocník pendluje mezi buňkou a námi, nosí, odnáší. Horší se vrací a z nejlepších vyberou. Zavolá se do buňky, kde mažou

závodníkům. My dva jezdíme na testovacích lyžích. Chytíme se za ruce,

jedeme z kopce, srovnáme se v rychlosti a pustíme se. Kdo jede rychleji, má lepší lyže. Pak se pro potvrzení vymění. V buňce jsem, jen když se připravují na trénink, hlavní úkol je testovat venku. Letos byly lyže na úrovni ostatních týmů. Nestalo se, že by se promazalo.

Kdo s tebou testoval?

Bývalý biatlonista Jiří Holubec původem z Rokytnice nad Jizerou, teď z Jablonce nad Nisou. Zúčastnil se už sedmi olympiád, z toho třetí na postu trenéra nebo servismana.

Byly s počasím velké problémy?

Když jsme přijeli, bylo dobré, pak někdy pršelo, byla i mlha a sněžilo. 5 dní bylo nádherně, slunce a teplo. Na závodisti byly sněhové podmínky dobré. Problémy měli snowboardisti a akrobati v jiném středisku. Ve Whistleru se odehrával běh, sjezd, boby, skok a náš biatlon měl asi 1 m sněhu. Na závodistiště – skokanské můstky a běžecké tratě se dojíždělo asi 30 minut z vesnice do velkého areálu v krásné přírodě.

Měli jste volný čas?

Připravovali jsme lyže a mázu na tréninky při změně počasí. Po závodě a

přípravě na další den jsme se koukali na televizi – nedostali jsme se. Takhle jsme viděli Lukáše Bauera a Martinu Sáblíkovou. Na bronzovou štafetu jsem se byl podívat živě na třetí úsek. Dvakrát jsme byli na hokeji – Česko s Lotyšskem a Finskem. Kromě zahájení a zakončení jsme byli na výletě po obchodech a nakupovali jsme ještě v jednom městě – Squamish. Volno

j jsme využívali k nakupování a prohlédnutí nejbližších měst. Škoda, že jsme se nemohli podívat nikam do přírody. Například jsme jenom nahlédli do indiánské rezervace. Samotný Whistler je pěkné horské město. Jedna dlouhá ulice s obchody a restauracemi, na konci s dolní stanicí lanovky. Všude plno nádherných sjezdovek. I Vancouver je pěkné město, kde jsme byli jen ve velkém obchodním centru.

Čím jste platili?

Kanadských dolarů je u nás nedostatek, ale někde se dalo platit dolary americkými. Z pohledu Čechů tam byly podobné ceny jako u nás.

S kým jste se setkali?

V jídelním stanu s televizí jsme potkali všechny sportovce co bydleli ve Whistleru. Hodně jsme seděli s Lukášem Bauerem, viděli jsme se se Šárkou Záhrobskou. Na závěru jsme po-

hala holka z Čech.

Na olympiádě byl ještě jeden Vysočák?

Jindra Šíkola, asistent a servisman. Trénuje biatlonistky M. Rezlerovou a V. Vítkovou.

Jak jste prožili ukončení olympiády?

Víc se líbilo zahájení. Byl dlouhý proslov i program. Na place se stálo, všichni se bavili, čekalo se, že budeme

tkali vítězku sjezdu Lindsey Vonn, která se nám líbila. Viděli jsme i kanadskou jízdní policii na koních. Stahovali a vytahovali i vlajku. Mluvili jsme s Čechoameričanem, který tady žije už dlouho.

Češi žijí všude, že?

Hodně Čechů tam bydlí. V obchůdku s olympijskými věcmi i ve stanu s jídlem (tam jsme jedli zadarmo) pomá-

Inukshuk

tancovat, ale nebyly síly, projevila se únava.

Jaký byl odjezd?

Druhý den po zakončení olympiády se ráno v osm hodin nakládalo do dodávek a v devět jsme autobusem jeli na letiště. Při odbavování se dlouho čekalo. Odlétali jsme z Vancouveru kolem poledne. Medailisti měli v Praze tiskovku.

Co na tebe nejvíc zapůsobilo?

Za prvé příroda. Výška 700 m nad mořem. Všude husté lesy a krásné hory (Coast Mountains). Smrky byly jiné než u nás – měly zvláštní točivou kůru. Jeli jsme do města a od silnice přes

stromy nebylo vidět, že 20 m odtud je dům. Necháávají je spadlé, zachovávají lesy jako prales. Za Squamish, kde je druhý největší žulový útvar na světě, začíná moře. Jinak všude jehličnaté

lesy. Jsou tam i velká jezera.

A za druhé příjemní lidé. Když jsme jeli autobusem do Vancouveru, na ulici nám všichni mávali. Všude se zdraví, vyptávají se, zapřádají hovor. Ptali se na odznáčky a měnili. I poli-

cisté z celé Kanady, co hlídali areál, byli příjemní a bavili se.

Jak jste se domlouvali?

Anglicky. Byli jsme vlastně v Britské Kolumbii.

A dojem?

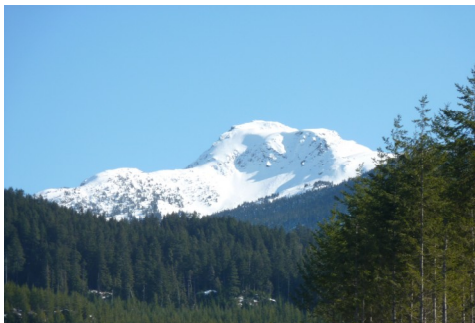
Ještě bych tam zůstal. A chtěl bych se tam vrátit.

Ať se ti to splní, ať se daří a děkuju.

Pro Větrník JAKUB HAVEL.

*Zaznamenala Ivana Řehořová
Neautorizováno*

KČT

6. února 2010 – lyžařsko – turistická akce 33. ročník „**Ve stopě první stře-doevropské padesátky**“. Sněhové podmínky vynikající a tak byla radost připravovat tuto akci. Účast 315 příznivců zimní turistiky. Na trase 5/55 km 158 osob, 25 km 135 osob, 10 km 22 osob.

V cíli nás při předávání pamětních listů těšila

sdělení

účastníků:

Prožili jsme krásný den a při dobře organizované akci jsme udělali také něco pro své zdraví. Za

zmínku stojí účast pana Róna ročník 1926. Dík za účast a za rok opět na-shledanou.

25. – 27. února 2010 – zimní přejezd na lyžích, do oblasti Beskyd a Vsetínských vrchů.

1. den – odjezd autobusem z Vysokého ve 4.30 hodin směr Semily – Lomnice nad Pop. – Hradec Králové – Olomouc – Prostřední Bečva. Na lyžích trasa 22 km. Pustevny – Radhošť – Pustevny – chata Martiňák. Počasí nám přálo a po krásně upravených trasách a za svitu sluníčka to jenom fičelo.

2. den – trasa 28 km – po hraničním hřebenu – Bílá – Konečná – Bílý Kříž – Grůň – Černé. Počasí trochu horší, ale o krásné výhledy nejsme ochuzeni. Výhled z Grůně na Malou Fatru s Malým a Velkým Rozsutcem a Nizké Tatry stál za to.

3. den – počasí graduje, z důvodu deště měníme trasu a tvoří se dvě skupiny. Jedna se vrací na Pustevny a využívá běžecké trasy. Druhá skupina navštěvuje skanzen v Rožnově pod Radhoštěm, kde již vládne jaro beze sněhu. Večer už všichni společně vyjíždíme k domovu. Zájezd jedna paráda a už se těšíme na další akci.

Zapsal Jiří Líbal

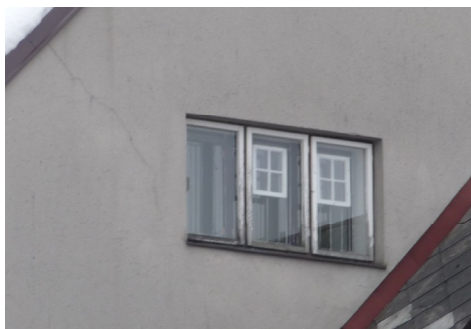

foto: PeHe

Tečkou za lyžařskou sezónou bylo Mistrovství ČR dospělých v Harrachově ve dnech 25. - 28. března, které pořádal vysocký SKI klub.

VYSOCKÉ DETAILS

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození

20. 1. 2010 se narodila Jitce Slavíkové ze Tříče a Jiřímu Koňákovi z Jesenného dcera **Kateřina Koňáková**.

Dne 29. 3. 2010 se narodila ve Znojmě učitelce naší ZŠ Martě Hájkové a Jaroslavu Hrbáčkovi dcera **Eva Hrbáčková**.

*Do dalších let přejeme
hodně zdraví a štěstí!*

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Milan Junek 73 let

Věra Nesvadbová 76 let

Zdeněk Kos 78 let

Vladimír Nečásek 79 let

Božena Vacková 82 let

Josef Fišera 73 let

Zdeňka Čivrná 76 let

Anna Kosová 77 let

Josef Kovář 82 let

Bohuslava Mandlová 83 let

Miluše Bachtíková 85 let

Jarmila Večerníková 87 let

Libuše Brumlichová 88 let

Sklenařice

Vlasta Vondráková 83 let

Zdeněk Vondrák 75 let

Ingeborg Metelková 81 let

Jaroslava Kašťáková 83 let

Stará Ves

Josef Janoušek 87 let

Květoslava Špačková 82 let

Horní Tříč

František Patočka 87 let

Blažena Škrabálková 80 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Diamantová svatba

Dne 18. února 2010 dovršili manželé Anna a Luděk Čeřovští z Liberce 60 let společného života v manželství. V sobotu 20. 2. uzavřeli už třetí sňatek ve Vysokém nad Jizerou. V r. 1950 první, po padesáti letech následovala svatba zlatá a poslední diamantová letos. V obřadní síni městského úřadu je přivítal pan místostarosta Petr Srna a paní matrikářka Iva Havelková. Byl připraven i parádní dort. Mezi svatebčany byly rodiny dcery a syna manžele-

lů Čeřovských. Mimochodem, jedna z vnoučat právě lyžovala ve Vancouveru. Pro pořádek – nevěsta – paní Anna Čeřovská je naší stálou dodavatelkou těch milých vzpomínek z dob jejího mládí ve Vysokém. Blahopřejeme!

*Podle informací I. Havelkové
I. Ř.*

Foto I. Havelková

Umrті

Dne 4. 3. 2010 zemřel pan **Jozef Harčarik** z Vysokého nad Jizerou ve věku 71 let.

Poděkování

Jménem rodiny Harčarikových děkuji za účast na rozloučení, za květinové dary a za velmi pěkný proslov pana starosty v souvislosti s úmrtím pana Jozefa Harčarika.

Josef Harčarik

Dne 28. 3. 2010 zemřela paní **Marie Šaldová** rozená Jandurová z Vysokého nad Jizerou ve věku nedožitých 96 let.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
upřímnou soustrast.*

Ve věku 89 let zemřela (v Praze) 18. 12. 2009 PhDr. **Dagmar Hejdová** CSc., kunshistorička a archeoložka, která se věnovala mimo jiné i **sklářství** na Vysocku (vykopávky ve Skleňaricích).

Ve věku 87 let odložil pracovní rukavice 19. 2. 2010 pražsko hruboskalský restaurátor a sochař **Jiří Novák**, který restauroval za dobré ceny mnohé **sochy** ve Vysokém včetně mariánského sloupu.

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník XLIII-3-4/2010,
ikonky: Eliška Bochová, Martin Patočka, Žaneta Srnová a Denisa Šimková,
redakce: Ivana Řehořová,
náklad 450 ks, cena 12 Kč, příspěvky zasílejte do městské knihovny
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz,
tel: 481 540 278, výtiskl H&H Servis 2010.

Autodílna

Pavel Paska a syn

Poniklá 171

Tel: 736 540 151 604 589 780

email: pavelpaska@seznam.cz, www.autopaska.webnode.cz

Opravy silničních vozidel všech značek prodej náhradních dílů
na všechny typy vozidel

Prodej autokosmetiky a olejů AGIP

Příprava vozidel na STK zajištění STK a EMISÍ

Autoklimatizace - veškerý servis nejmodernější technologií
(plnění, výměna, čištění, opravy)

Renovace brzdových kotoučů, bubnů
Autodiagnostika

Opravy elektroinstalací vozidel

Montáž centrálních zamykání - alarmů

Opravy motorů, výměna a nastavení ventilových rozvodů všech
typů vozidel

Renovace ventilů + ventilových sedel

Ošetření spodků + dutin vozidel

Běžné ND na skladech

(akumulátory, brzd. desky, výfuky, řídicí čepy, filtry všech
typů vozidel, atd.)

Výroba brzdových trubek na míru

Montáž tažných zařízení na všechny typy vozidel s certifikátem

Optické serřízení světel

Geometrie

Hudební

SKUPINA

2DLE

z Benecka

WWW.2DLE.WEBNODE.CZ

Vám nabízíme své služby:

- hrajeme na plesech,

tanečních zábavách

- oslavách narozenin, či

soukrom. nebo firem. večírcích

Rádi bychom hráli i u Vás :-)

Tel: 605 711 764 , 731 21 08 50